

GAZETA LITERARĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

ORGAN SAPTĂMINAL AL UNIUNII SCRITORILOR DIN R.P.R.

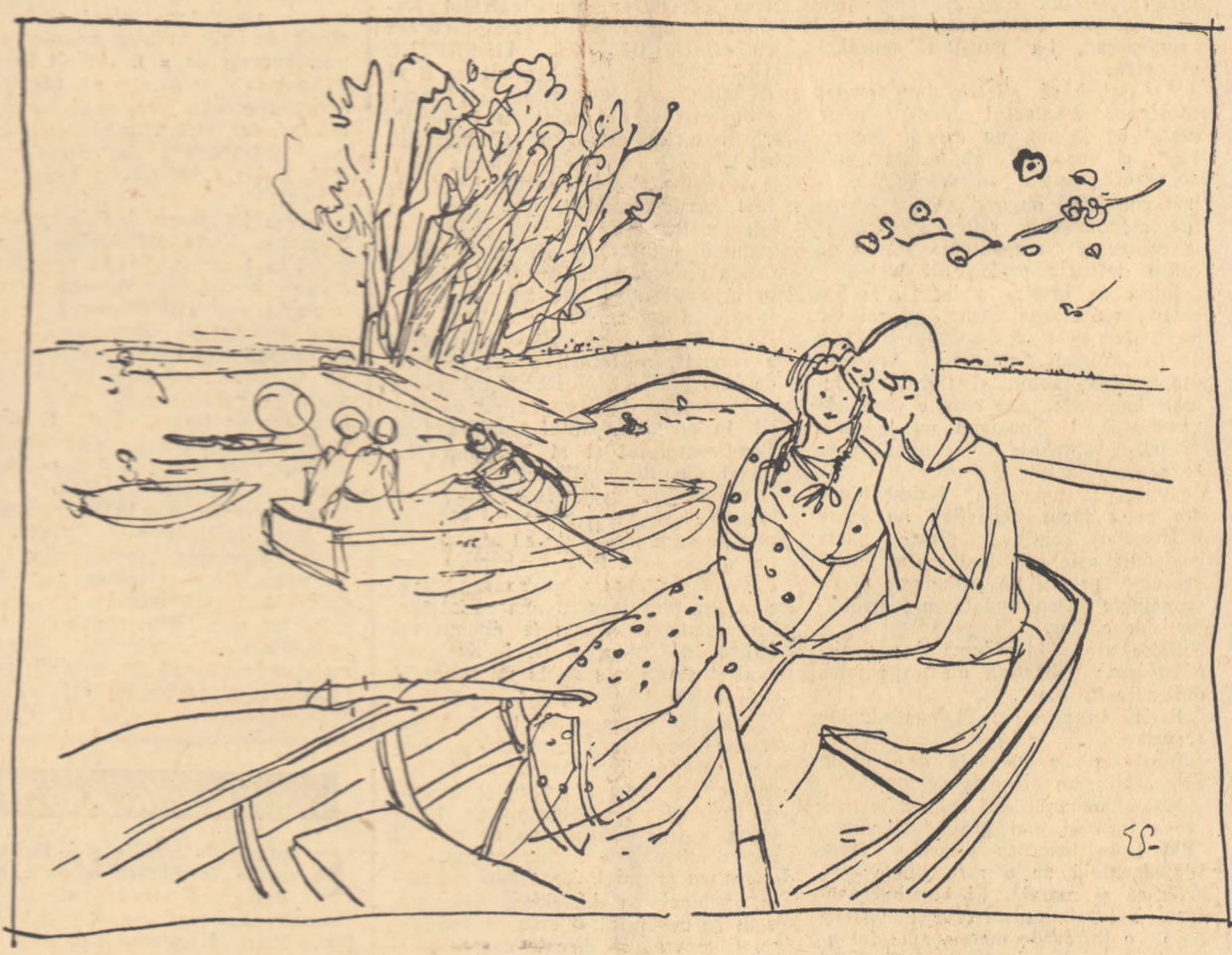
Anul IV, nr. 15 (161) - joi 11 aprilie 1957

6 pagini 50 bani

Chipul contemporanului nostru

Am încercat să-l prind de multe ori pe acest contemporan care împăspătează chipul genului uman, în literatura mea închinată lui și poate că am izbutit foarte rar. Iar unora, când am scos din capul meu, n-am găsit decât un ecou parțial în cititor. Citeam deosebit de opinii în ceea ce privește chipul contemporanului nostru sau de editura scoală că eroul meu nu corespunde realității, e prea slab sau prea tare, e prea înaintat sau prea puțin, are laturi umane care îi strâmbă tărâ și „pozitivitatea”, are asprimi care îl umbresc frumusețea. Dintr-o greșală care nu se putea naște decât din lipsă de cunoaștere a omului, a vieții, a literaturii chiar, o împletire de virtuți și cusururi, mai puțin chiar, de nuanțe, de trăsături principale și secundare, s-a numit pentru mulți oameni „contradicții”. Cum se poate, spuneau el, ca un erou pozitiv pur, sincer și cinstit, să fie violent, sau pripl, sau brutal și zăcesc? Cum se poate să fie atât de pozitiv și atât de negativ în același timp? Cum se poate să fie atât de pozitiv și atât de negativ în același timp? Cum se poate să fie atât de pozitiv și atât de negativ în același timp? Cum se poate să fie atât de pozitiv și atât de negativ în același timp?

ate și un anumit fel de a se închide în ea, care poate semăna a lipsă de generozitate, în ciuda faptului că omul sau evenimentul din fața ei face parte dintr-o lume cu care ea n-a avut nici odată de-a face, dar pe care o cunoaște în general ca pe o lume ostilă progresului, ostilă socialismului. E foarte lină, acțiunea din năvăl se petrece acum cinci-sase ani, așa că aceste răsărite sunt pentru ea firești. Marea dragoste care îl face dintr-o dată simțea să înflorească. Îl topește această simțea și odată cu ea extremitățile, exigențele, împine dincolo de lipsă. Sensibilitatea e adevărată, ascunsă sub stângăcie și asprime. Îl încadrează într-o trează fâptură și Mărucea începe să priceapă viața, oamenii și linia partidului mult mai bine decât înainte. Să poată comunica cu oricine mai lesne, cu mai multă căldură, cu mai multă generozitate, fără să-și piardă nici obiectivitatea, nici vigilența.

EUGEN POPA „Primăvara”

Lucia Demetrius

(Continuare în pag. 4)

O artă fără viitor?

Este vorba despre arta romanului și noi ipotizez că privire la agonia genului sint stabilite de către Maurice Blanchot în ultimul număr (pe martie) al revistei „Nouvelles nouvelles revues françaises”. Blanchot este un alt participant (și nu ultimul) la o discuție care durează în occident de câteva decenii, fiind extrem de vie în perioada dintre cele două războaie mondiale. Publicații întregi și-au închinat coloanele unei probleme evident pasionante: există o criză a romanului contemporan? Zeci și sute de interviuri, articole și studii ar putea alcătui o parte din ampla bibliografie a dilemei. Voci plătice au anunțat, de ne știu cine ori prină acum, sfârșitul unei arte care, în ciuda viciilor și umbrilor, continuă să existe.

mași sau imitatori. „Orice s-ar spune — scrie Blanchot — nici Proust, nici Joyce nu au determinat nașterea altor cărți care să le semene. Ei închină o ieșire”. Premiza e falsă. Termenul de roman postmodern este adoptat de către critica și istoria literară modernă ca o realitate. În cadrul genului, Proust a creat o specie a cărei valabilitate poate fi admisă sau respinsă, fără a-și putea nega însă existența. În ceea ce-l privește pe Joyce el a procedat nu numai la distrugerea tiparului clasic al romanului, dar a nimitic însăși esența literaturii, sau caracterul ei primordiar. (În „Finnegans Wake”, de exemplu, el distruge limbajul curent, elaborând o morfologie și o sintaxă proprie, de neînțeles pentru masa cititorilor. Dacă originalitatea falsă constă în faptul de a fi înțeles de cit mai puțin Joyce cu romanul citat a bătut orice record. În acest sens, cartea în care mai mare parte a ei nepuțut fi înțelesă decât de autor). Dar și Joyce a avut imitatori. Romanul „Proces” de Ion Biberi (1935, Edit. Cultura națională) nu era decât o „imitație” după „Ulysses”. Această pentru a da un exemplu din literatura noastră, unde Joyce, este adevărat nu a avut răsunet.

Poem pedagogic

Eu știu de ce, acolo unde cloacă Platanu-a înflorit în orice vară, Să-ți cinte astăzi lemnu-ntr-o vioroară, Și s-o asculte omenirea toată.

Și-și prăștele hobul mic la soare: Ca fiecare om, cit de calic, Să-și aibă-o mică plăc de mîncare.

Adună din vădud, lumină, vin, Căldură, apă, rouă și azot, Ca să le-mpartă apoi pe pămînt Și să hrănească el, norodul tot.

Demostene Botez

In cuprinsul gazetei:

- Argumente sau răstălmăciri — de Mihai Dragomir.
- Cronica literară (Petre Solomon: „Drum spre oameni”) de Sava Bratu.
- Caragiale necunoscut (cronică) — de Șerban Cioculescu.
- Supărări — scrierile de Ștefan Georgeșiu.
- Doctorul Petrovici — scrierile de I. Petz.
- Genul păsărilor — de Victor Kernbach.
- Morțea unui spectru — de Marius Jorj.

Există, în momentul de față, cel puțin două tipuri de roman extrem de largi, sidoma unor spețe, dintre care un tip este într-adevăr devitalizat și în complexitatea lui.

Am scris odată despre o țară care din muncitorii a ține în zilele noastre în elctuală, conducătorii resortului cultural la un stat populat dintr-un oraș de provincie. Pentru că a avut o copilărie grea, nu o ascensiune rapidă în care teala atenția ei a fost îndreptată spre învățatură, spre dobândirea unei viziuni clare a lumii și a ceea ce e datorită ei, pentru că a avut răgaz să se ocupe de nimic altceva, și nici de propria ei persoană, fata — a dicită Mărucea Ene din năvăla „Oameni și jivine” — e nițel rece, nițel călto-roasă. Are anumite sfide față de lucrurile care îi sint străine, sfide care se manifestă printre alii și mai mare duri-

CARTINOL

PETRU VINTILĂ: „Eroul necunoscut”

le acum, renunț totuși la asemenea consiliu, după cum renunț și la formulele comode de genul: „scriitorul se apropie de momentul maturizării artistice” sau „solomonul său, fără a fi scutit de lipsuri, marchează un cert progres” ș.a.m.d. „Eroul necunoscut” recomandă în Petru Vintilă un prozator autentic, care și-a găsit, în fine, sectorul de investigații cel mai potrivit.

TEODOR MAZILU: „Galeria palavrăgilor”

multă vreme, în căutarea sentimentelor care domină epoca noastră. Bine orientat, ochiul lor s-a oprit asupra activității revoluționare a oamenilor în jurul acestora s-a cheltuit multă energie, nu totdeauna fără folos. Din nefericire, tot în aria aceasta s-au manifestat și unele vicii împotriva zărilor lupăm astăzi. S-a petrecut însă un fenomen curios. Unii scriitori, cindva entuziaști observatori ai proceselor suferite generate de revoluție, s-au speriat în fața ofensivelor antidogmatice, și au început să-și caute subiecte în imensa hală de vechituri literare. Fenomenul a fost semnalat la vreme în poezie și rîmă critică s-a arătat de o fericită severitate. El a apărut de curind și în proză. Se pot citi și se pot auzi la radio poezii banale, cu iubite abandonate după o concepție nedorită, cu hoți care devin oameni de treabă, descompunându-se și mari resurse morale etc. În principiu nu se poate obiecta împotriva unor asemenea subiecte, deoarece societatea va purta totdeauna cu sine o seamă de drama izvoare din însăși condiția umană. Discutabilă este însă maniera, stilul, rezoluarea ce se dă acestor conflicte, și în fond concepția autorului despre destinul indivizilor în societatea socialistă. Or, teama de schemă și de dogmă îi determină pe unii scriitori să-și smulgă eroul din societate și să-l transplantă într-o zonă pustie.

Cum am devenit scriitor (III)

Dună un an, norocul a vrut să iau tot mai conștient de această vocație, datorită unui alt dascăl de limba și literatura română, care nu s-a mărginit numai la o înucivinare și complicitate tactică.

De astă dată toate se înfrimbeau la gimnaziul din Roman, în clasa II, unde ajunsesem în viața-mi nomadă de școlar, care pină la finele Universității a fost mereu un soi de frământare a studiilor cu traisă-n băi, probabil printr-o glăvăică moștenire de la cine știe ce străbuni ciobani. Profesor de limba română era Nicolae Apostol, fostul dascăl al lui Mihail Sadoveanu cu vreo zece-doisprezece ani în urmă. Un cărturar de prestigiu, om înalt, voinic, chiples, îngrijit la port și la vorbă, cu o mare autoritate asupra elevilor. Fără să ne fi stropișt vreo dată — un dascăl și ne om exact la antipodul fizic și temperamental al lui Calistrat Hogaș.

pentru a constata stadiul cloacului și evoluția pulber scoși din ouă sau pentru a ne zgăbiri în creșii din curtea paznicului. De cîteva ori, cînd ne-au surprins ropotele de ploaie cu bășici în plin exercițiu de vîna, sârșim împrejurarea cu vlocitate ogarilor de curse să ne adaptăm surz criptele ca vovnorici. Ne se aflau morți înlăuntru nici nu ne treceau prin gând. Morții cu morții, noi cu ale noastre!

Am scris odată despre o țară care din muncitorii a ține în zilele noastre în elctuală, conducătorii resortului cultural la un stat populat dintr-un oraș de provincie. Pentru că a avut o copilărie grea, nu o ascensiune rapidă în care teala atenția ei a fost îndreptată spre învățatură, spre dobândirea unei viziuni clare a lumii și a ceea ce e datorită ei, pentru că a avut răgaz să se ocupe de nimic altceva, și nici de propria ei persoană, fata — a dicită Mărucea Ene din năvăla „Oameni și jivine” — e nițel rece, nițel călto-roasă. Are anumite sfide față de lucrurile care îi sint străine, sfide care se manifestă printre alii și mai mare duri-

Am scris odată despre o țară care din muncitorii a ține în zilele noastre în elctuală, conducătorii resortului cultural la un stat populat dintr-un oraș de provincie. Pentru că a avut o copilărie grea, nu o ascensiune rapidă în care teala atenția ei a fost îndreptată spre învățatură, spre dobândirea unei viziuni clare a lumii și a ceea ce e datorită ei, pentru că a avut răgaz să se ocupe de nimic altceva, și nici de propria ei persoană, fata — a dicită Mărucea Ene din năvăla „Oameni și jivine” — e nițel rece, nițel călto-roasă. Are anumite sfide față de lucrurile care îi sint străine, sfide care se manifestă printre alii și mai mare duri-

Am scris odată despre o țară care din muncitorii a ține în zilele noastre în elctuală, conducătorii resortului cultural la un stat populat dintr-un oraș de provincie. Pentru că a avut o copilărie grea, nu o ascensiune rapidă în care teala atenția ei a fost îndreptată spre învățatură, spre dobândirea unei viziuni clare a lumii și a ceea ce e datorită ei, pentru că a avut răgaz să se ocupe de nimic altceva, și nici de propria ei persoană, fata — a dicită Mărucea Ene din năvăla „Oameni și jivine” — e nițel rece, nițel călto-roasă. Are anumite sfide față de lucrurile care îi sint străine, sfide care se manifestă printre alii și mai mare duri-

Am scris odată despre o țară care din muncitorii a ține în zilele noastre în elctuală, conducătorii resortului cultural la un stat populat dintr-un oraș de provincie. Pentru că a avut o copilărie grea, nu o ascensiune rapidă în care teala atenția ei a fost îndreptată spre învățatură, spre dobândirea unei viziuni clare a lumii și a ceea ce e datorită ei, pentru că a avut răgaz să se ocupe de nimic altceva, și nici de propria ei persoană, fata — a dicită Mărucea Ene din năvăla „Oameni și jivine” — e nițel rece, nițel călto-roasă. Are anumite sfide față de lucrurile care îi sint străine, sfide care se manifestă printre alii și mai mare duri-

Argumente sau răstălmăciri?

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu în arena criticii cinematografice...

În această privință, am avut de-a face cu o abordare interesantă și cu o analiză minuțioasă a lucrărilor lui Suchianu...

Există însă o problemă de principiu: cum să se judece o lucrare artistică pe baza unor elemente parțiale...

În ceea ce privește criticile din reviste, acestea sunt deseori superficiale și lipsite de argumente...

Un alt aspect este legat de metodologia critică, care trebuie să fie riguroasă și obiectivă...

În concluzie, este necesar să se revizuiască criteriile de evaluare a operelor de artă...

Prin urmare, este necesar să se promoveze o critică literară mai serioasă și mai informativă...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

MARIN MIHALACHE:

„O viață de om”

Evocând lupta în ilegalitate a comunistilor, Marin Mihalache realizează în cartea sa câteva episoade de mare tensiune...

Cartea lui Marin Mihalache este o biografie a lui Vasile Tudos, înfruntând la 4 aprilie 1944 în timpul unui crâncen bombardament...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Breviar

T. Burlacu

Valoarea acestei nemuritoare lucrări dramatice nu stă numai în construcția ei solidă...

H. IBSEN: „Nora”

Valoarea acestei nemuritoare lucrări dramatice nu stă numai în construcția ei solidă...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Ioana Tudor

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

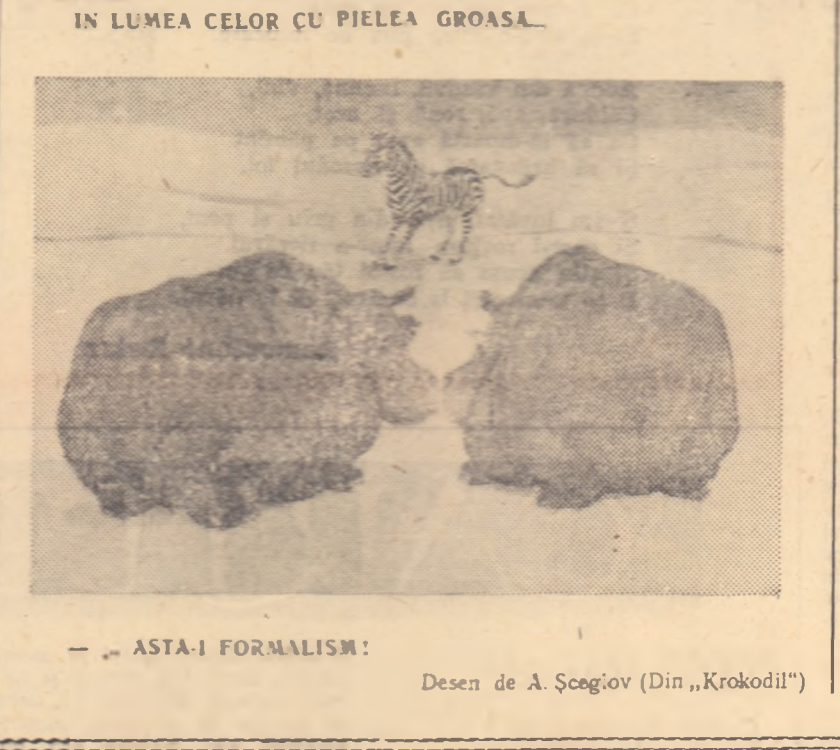
Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Desen de A. Școțiov (Din „Krokodil”)

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Revista revistelor

„Lucașăruț de ziua”

Săptămânile trecute și-a făcut apariția în librării o carte modestă, cu coperte albe...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Am înregistrat, după cum era firesc, cu satisfacție, reîntracarea cunoscutului cineast D. I. Suchianu...

Din viața Uniunii Scriitorilor Vineri, 12 aprilie, ora 18, la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu”...

Sevin Bratu

Impingind usa capitonata a biroului, batrinul mecanic de locomotiva Mihail Pascu purta intiparita pe fata lui, brazdata de primele zbricturni, o neintelesă si copilarească nădărmare...

Fel de fel de întrebări sticloare, pline de neliniști și taiburi ca o apă ce se frământă zadarnic să rupă găzdu...

Glasul acela plin de sovăielă ascunse, venit parcă din cine știe ce departări stranii, îl făcu pe Pavelescu să tresară din lucrul...

— Bine-ai venit, nea Mihaile! zise directorul stringându-i cu prietenie mîna...

„Așa încep totdeauna șefii își spuse în sine, sau cu oarecare îndoielă, Mihail Pascu. La început te poartă cu binisorul...

— Păi, să îi pășit cu ceva peste șașezi de ani... Nu cu mult! Cu vreo trei luni...

— Dar ce mai este și asta? — Pavelescu înălță sprincenele...

— Ce să fie! Este ceva actual dumitale de pensionare... Dar da, e al dumitale...

— Păi, să îi pășit cu ceva peste șașezi de ani... Nu cu mult! Cu vreo trei luni...

— După cum se vede, destul de bine, tovarășe director! răspunde Mihail Pascu, cu întinare, la întrebare...

— Mda... mai rău zise el, tot căutînd de zor... Mihail mecanic, prim vraful de birou...

— Dar asta-ia altă poveste — urmă el — și despre sănătate am putea vorbi o noapte întreagă...

— Cum s-ar spune, începînd de astă-seară, ne despărțim prin tot-deauna...

— Ba de ce, nea Mihaile! Pe la mine lui binevint oricînd... Nu ține seama că-s ocupat...

— Deși ai spus că te dăduseți să veniți... Și-o țineți cu voi...

— Dar ce mai este și asta? — Pavelescu înălță sprincenele...

— Ce să fie! Este ceva actual dumitale de pensionare...

— Păi, să îi pășit cu ceva peste șașezi de ani... Nu cu mult! Cu vreo trei luni...

— După cum se vede, destul de bine, tovarășe director! răspunde Mihail Pascu, cu întinare, la întrebare...

— Mda... mai rău zise el, tot căutînd de zor... Mihail mecanic...

— Dar asta-ia altă poveste — urmă el — și despre sănătate am putea vorbi o noapte întreagă...

— Cum s-ar spune, începînd de astă-seară, ne despărțim prin tot-deauna...

— Ba de ce, nea Mihaile! Pe la mine lui binevint oricînd...

— Deși ai spus că te dăduseți să veniți... Și-o țineți cu voi...

— Dar ce mai este și asta? — Pavelescu înălță sprincenele...

— Ce să fie! Este ceva actual dumitale de pensionare...

— Păi, să îi pășit cu ceva peste șașezi de ani... Nu cu mult! Cu vreo trei luni...

— Dar ce mai este și asta? — Pavelescu înălță sprincenele...

— Ce să fie! Este ceva actual dumitale de pensionare...

— După cum se vede, destul de bine, tovarășe director! răspunde Mihail Pascu, cu întinare, la întrebare...

— Mda... mai rău zise el, tot căutînd de zor... Mihail mecanic...

— Dar asta-ia altă poveste — urmă el — și despre sănătate am putea vorbi o noapte întreagă...

— Cum s-ar spune, începînd de astă-seară, ne despărțim prin tot-deauna...

— Ba de ce, nea Mihaile! Pe la mine lui binevint oricînd...

— Deși ai spus că te dăduseți să veniți... Și-o țineți cu voi...

— Dar ce mai este și asta? — Pavelescu înălță sprincenele...

— Ce să fie! Este ceva actual dumitale de pensionare...

— Păi, să îi pășit cu ceva peste șașezi de ani... Nu cu mult! Cu vreo trei luni...

— Dar ce mai este și asta? — Pavelescu înălță sprincenele...

— Ce să fie! Este ceva actual dumitale de pensionare...

— După cum se vede, destul de bine, tovarășe director! răspunde Mihail Pascu, cu întinare, la întrebare...

— Mda... mai rău zise el, tot căutînd de zor... Mihail mecanic...

— Dar asta-ia altă poveste — urmă el — și despre sănătate am putea vorbi o noapte întreagă...

— Cum s-ar spune, începînd de astă-seară, ne despărțim prin tot-deauna...

— Ba de ce, nea Mihaile! Pe la mine lui binevint oricînd...

— Deși ai spus că te dăduseți să veniți... Și-o țineți cu voi...

— Dar ce mai este și asta? — Pavelescu înălță sprincenele...

— Ce să fie! Este ceva actual dumitale de pensionare...

— Păi, să îi pășit cu ceva peste șașezi de ani... Nu cu mult! Cu vreo trei luni...

— Dar ce mai este și asta? — Pavelescu înălță sprincenele...

— Ce să fie! Este ceva actual dumitale de pensionare...

— După cum se vede, destul de bine, tovarășe director! răspunde Mihail Pascu, cu întinare, la întrebare...

— Mda... mai rău zise el, tot căutînd de zor... Mihail mecanic...

— Dar asta-ia altă poveste — urmă el — și despre sănătate am putea vorbi o noapte întreagă...

— Cum s-ar spune, începînd de astă-seară, ne despărțim prin tot-deauna...

— Ba de ce, nea Mihaile! Pe la mine lui binevint oricînd...

— Deși ai spus că te dăduseți să veniți... Și-o țineți cu voi...

— Dar ce mai este și asta? — Pavelescu înălță sprincenele...

— Ce să fie! Este ceva actual dumitale de pensionare...

— Păi, să îi pășit cu ceva peste șașezi de ani... Nu cu mult! Cu vreo trei luni...

— Dar ce mai este și asta? — Pavelescu înălță sprincenele...

— Ce să fie! Este ceva actual dumitale de pensionare...

— După cum se vede, destul de bine, tovarășe director! răspunde Mihail Pascu, cu întinare, la întrebare...

— După cum se vede, destul de bine, tovarășe director! răspunde Mihail Pascu, cu întinare, la întrebare...

Desen de VALENTINA BARDU

— Este și asta o poveste veche! rosti el pe gânduri...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Este și asta o poveste veche! rosti el pe gânduri...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Este și asta o poveste veche! rosti el pe gânduri...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

— Dar da, este un băiat de nădejde! rosti cu mulțumire, Mihail Pascu...

Gind salbatic

Pe pleoape ivită mi-î o lacrimă clară Filtrată din adinc de dureri...

Parcă îmi vin de-undeva mîngieri, Că așa a tot fost și așa va fi iară;

Eu lacrima asta mi-am cu dispreț Spre însumi — și totuși mi-o drămuț cu preț...

Dar parcă mi-î gîndul cu colți de mistreț, Să știți din ce că încă-ar dori,

Frumuseță și luptă

Petala de mac pe obraz te rujează, Vișina coaptă carminul îți pune pe buze,

Dar, fată, pe lângă frumuseța în floare Din care pămîntul te-a-ncestrat pe deplin,

Alege-î o grijă pentru-a tale odore Pe cel care merge în luptă senin

Gutului înfloriți

Gutului mei au înflorit — Le știu din ani în ani rodirea Dar parcă astăzi înflorirea

Accastă mare veste, mi-î O bucurie înflorată, Ce-o vreau în cină de toți strigată.

Și-aș vrea, tu, omule să-mi vii, Să-mi vezi gutul, și să-î știți Porniți pe rod în lumea toată.

G. Talaz

Cîntecul

Poate cîntecul dinții L-am visat la căpățîi; Poate l-a adus pe lume

De demult, fără să știu, Un nopțatic surugiu, Vreau haiduc purtat de-amar

Pe sub luna la pătrăm... Poate de la Scifi îl fură Neștiut, din gură-n gură,

Sufletul, ca să-î invie Pe zăpada din hirtie... Poate cîntecul hirtîi Mi l-a dat de l-am băut

De copil, și n-am știut... Poate l-a găsit pădurea Cînd se-afundă-n ea securea,

Ori sălbăticia pietrii Din Parîng, ori hornul velrii Viscolit de vînt, ori cine?

Cîntecul de unde vine De mă leagă de pămînt Și mă tremură în vînt

Și mă cheamă către soare Și ca focul lui dogoare? Cîntecul pe care-î cînt

E de-aici, de pe pămînt; Umblă drumuri de poveste În hotarele acesti,

Cu opinci de vine străbate Zi și noapte, țiguri, sală, Fluierînd de toți și toale...

Teodor Bals

ALEXANDRU PENN

Un mare poet al proletariatului israelian

Alexandru Penn reprezintă, într-un fel, un caz unic. Ingrădit în limitele unei limbi care pentru majoritatea oamenilor este complet străină...

Penn a devenit poetul "spadului" din octombrie și fondatorul poeziei ebraice revoluționare. S-a născut acum cincizeci de ani într-un tîrg siberian de lângă cercul...

De rădăcinile, amintește-ți în drumul tău, țară, de cel ce-a tăcut fără rost. În scurt timp, poetul ajunge să-și vadă țara cu alți ochi. Noile sale idei îl turbură...

Acuma marchează un punct important în evoluția lui Penn. Tînrul poet începe lupta sa poveste de dragoste cu Palestina, frunzoasă, sălbatică și năzuoroasă...

O cântă și alta, o cântă și alta. Genunchii ce se-nclăie, picioare ce saltă. Pasul, înaltul, Cucerșele neantului...

Geniul păpușarului

Sergei Obrazov a venit laș și la noi, cu minunatele sale păpuși. Păpușaria nu este o artă nouă, nici în țara noastră...

În vremea noastră de gusturi artistice superioare și rafinate, Sergei Obrazov este așteptat cu nerăbdare. El așteaptă și la noi oameni cu total felicități...

Sergei Obrazov este așteptat și de noi oameni cu total felicități...

A fost distins cu Premiul Lessing TRADUCATORUL GERMAN AL LUI ION CREANGĂ

"Premiul Lessing" pentru critică a fost acordat anul acesta publicistului Max Schroeder, la 22 Ianuarie 1957...

Max Schroeder s-a născut la Lübeck, în 1900. A absolvit liceul clasic și a studiat istoria artei la Rostock, Freiburg, München, Berlin și Göttingen...

BLOC-NOTES

"LACUL NELODIILOR" se învârtă în jurul unei scrieri a lui I. Obrazov. "LA RANGOON s-a tipărit o nouă carte a scriitorului U. Maung Maung...

Oaspeți de peste hotare

ALEXANDRU GAUK Compozitor și dirijor (U.R.S.S.) JOSEF PALENICEK Pianist (R. Cehoslovacia)

Moartea unui spectru

E miezul nopții. Ceasul stațiilor. Rădăcinile adus la cunoștință, într-o formulă lapidară...

Mărturisesc că din toată știrea m-a impresionat mai mult cuvîntul "veșnică odihnă" și mai puțin faptul că Miklos și-a furat numele...

Cu numele lui Horthy Miklos în-am mai întâlnit într-o asemenea noapte. Într-o noapte din perioada contrarevoluției...

De treizeci și șase de ani pădurea Orgovany, în fiecare miez de noapte, plînge, se vaietă, geme. De treizeci și șase de ani, vîntul duce desupra pădurii Orgovany blestemele...

După ce am auzit despre pregătirea de plecare a lui Horthy în noaptea cîmplii a contrarevoluției din Ungaria, am înjurat odăvit...

S-ar fi putut totuși ca pe d-l Orgovany Miklos să-l fi tras curentul pe cînd stătea înfrîngut pe balconul lui din Lisabona...

Am ris cu lacrimi. Horthy Miklos din nou cu Mindszenty și cu Esterhazy? Ce mai sfîntă-treime a contrarevoluției!

protejat și i-au împrumutat calul alb atunci cînd a venit pentru prima dată să ucidă. Căci să ucidă a venit Horthy Miklos von Orgovany spre Budapesta...

Toate acestea întunecă numele lui Horthy Miklos și toate îi strîgă: Orgovany!

După treizeci și șase de ani, contrarevoluția și-a scos din nou capul, vînd să răstoarne totul. De astă dată n-a pornit de la Seghedin ci din stațiunile balneare de lângă München...

După ce am auzit despre pregătirea de plecare a lui Horthy în noaptea cîmplii a contrarevoluției din Ungaria, am înjurat odăvit...

Am ris cu lacrimi. Horthy Miklos din nou cu Mindszenty și cu Esterhazy? Ce mai sfîntă-treime a contrarevoluției!

Agendă internațională

MARTURISIRI La o anchetă cu tema "De ce citim", Albert Béguin, critic și eseist notoriu...

De ce citim? Este o întrebare care se pune de mult timp. În jurul acesteia se învârtă o literatură...

FOARTE SURPRINSA... "Am rămas redacția revistei americane "Time" cînd în "Sovetskaya Kultura"...

Redactor-șef: Zaharia Stancu. Coligiul redacțional: Mihai Beniuc, Marcel Breslaști, Eusebiu Camilar, Paul Georgescu...

Film în versuri

Aflu din revista "Scena și Cronică" nr. 5/1957 că alături de filmul în culori, filmul în relief și alte, a apărut și "filmul în versuri"...

Pagini de antologie

Recomandăm cu deosebire insistență cititorilor noștri cronica dramatică "Gailele" pe scena Teatrului de Stat din Reșița...

INDIGNAT Topirceanu văzut de A. G. V. P. S.

În nr. 3/1957 al revistei "Vizitorul și pescarul sportiv" (organ al A.G.V.P.S.) din R.P.R. a apărut medaționalul "G. Topirceanu" semnat Chronos...

În nr. 3/1957 al revistei "Vizitorul și pescarul sportiv" (organ al A.G.V.P.S.) din R.P.R. a apărut medaționalul "G. Topirceanu" semnat Chronos...

În nr. 3/1957 al revistei "Vizitorul și pescarul sportiv" (organ al A.G.V.P.S.) din R.P.R. a apărut medaționalul "G. Topirceanu" semnat Chronos...

BUFLUA